

Η ΑΝΙΣΤΟΡΗΤΟΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Καμαρώσατε το έργο σας άπαισίοι θριαμβευταί της 1ης Νοεμβρίου! Καμαρώσατε το αυτοτελειανόν «καθεστώς» ύπέρ του οποίου εκόπιεσθε. Καμαρώσατε την μικρήν και έντιμον Ελλάδα!

την πείναν και τās στερήσεις, και τās κακουχίας εις τās όποιās τόν κατεδικώσατε. Και άφού είδατε ότι και ούτω δέν επιτύχατε τού ποδουμένου, άφού είδατε ότι ό Έλληνικός στρατός δέν εξέγειρετο τούαυτα πάσχων, και άφού επέισθητε ότι ούδένα κίνδυνον διατρέχατε κατατραγυνούντες και τες τόν Έλληνικόν λαόν, καθιστώντες άβίωτον την ζωήν του και δήμεύσατες την περιουσίαν του, άφού εβεβαιώθητε περι τού βαθμού της άνεκτικότητός του και τών κροθιέσεων του να απομείνη τά πάντα χάριν της πατριδος, χάριν τού μεγαλείου και της δόξης της, χάριν της άπελευθερώσεως τών υποδούλων άδελφών του, έμψαχανέθητε την σατανικωτέραν την όποιαν ηδύνατον να συλλάβη ποτέ η πεπωρωμένη σας φαντασία.

δουλείς του, έσθησε τό ύπαίθετον του δικαστήριου. Πρώ δύο ήμερών εις τά στυγίαιόμενα έκείνη μέρη, που τρομάζας τόν Ισραήλ, έλαβε χώραν τρομερόν γεγώς, άήγυσοτον και άπίθησε εις τά χροκά της περιφραείας πύ την άνισαύτασαν ολόκληρον. Οι νυχτοπαροφίτες ζωμίχοι μετέδωδον τού κακού τό μήνυμα, άπ' όπου έπαροφίσαν και όπου έκπύγαυαν. Οι όδοιπόροι άνοιγον τά μάτια τους και τό άνοιγον και ύπερτ έξεργαν να τό μεροδύσον όπως τό άνοιγαν και τρομερότερον ά όμα. Το άλλο πρωί όλα τά γύρω χωρά έζητούσαναί τον τρομερόν νεόν. Οι νέοι έβγούσαν κίτω από τό μουσούλια των' οι γεροντότεροι έκουνοσαν περίλυποι τās κεφάλι: και οι γυναυκούδες έκεγαν επάνι, κόση μ' χίλιασ' ή κόσμοις! Και έτραβύσαν τά μαλλιά των. Και ένε πρόγματι τρομερόν τό συμβάν. Μία κόρη ενιά χρονών μορνούε κι, με κάπ ποδύφια σαν κατακόδια κατέκατο μερούιμα εις τό σπίτι της, όπου είχε μεταφραεί άνάσθητη, και έβρωκούσε. Της ήσαν άδύνατον να καθίση ή να σηκώη άδια ήταν καταστραμμένη... Ο λαός δικαστής άπερίτην: «Υπόστη έπίθετον, έμολοπήθη, έκαλύθη από τά βήσπρα κτυήματα και κατόπιν έχρησίμευσε η άγυής ό: όργανον έκτοκοπήσε: κτηνοδόν όβρζου», εδύφουτου προφανώς και ήλικωμένου σατύρου. Και τώρα ό άστυνομικός Σταθμός της πόδης έγα ήγα ήγα τό βυνώ ήπεί δύο ήμεροδύσκω, κατηνέτα να έξερωβήση τά κατά την προδάν και να επιτύγη την έντεχνον σύλληπην τού όρζου. Από τού όρζου: ης πέρας που χρησμοποιεί ό, εδρεν δικαστική, άκουα τās καταθέσεις τών μαρτύρων, σήφρα τόν φραμίνον μήσινά του, θοπέτα τόν έφημοζήτο: τα βουδύυλάν του και όρίπα από κροου ει: κροόν άήσχηα και έφρουνηκά βίεματα προς την παρυφήν τού σκοτεινού δάσου, από όπου άναμένει την επάνουδον τών άστυκων χωροφυλάκων του. Πρώτος προέχρηται ενόπιόν του ό πατέρας της... πατόντος. Είς την έφύθησιν άπός τούδης τό κροαίσιμ τον μίσα στα βουκα άήγησε φου κώτατα «Ζά έχουμι. Της κατέστασι πηρ' σ'όν Τό ήντυ. Τούρως ης ήταν...» Ο Ένομοζήτης, άπογοητευμένος: άπό την ξεροκαυλίαν τών άρκατων του, άπείθεσε μετά παύτου τόν συμφορονο Βουδούυλάν του έπεί τού κασόνιου, που έστέλει χροή γραφήν. Μαζύ με την σόδη τον άεκήθης επέταξε και μία μή για πεύρους, άποφραίνουσα προφανώς την τρυμιν γατίσιον... Ο χορός ό: έξ έ σέκτου ένανθήη προς τά όπισσα, άλλ' ό ενγής άστυνομικός τόν κροθιέχασε. «Μη φβύα ειτε. Δέ σέ παύειν. Μα άκούσε με. Ακούσε με, όλοι σας και ά: τό μ'θουν άπ' τό σέμα σας όλοι οι όμοιοι σας, ούτοι ποδ άπ' όσα. Έργε κροάσιτα. Τα γροφύδον δουίτες, και δέν τό καταδέξαστε. Και όμιας τά στέλνυτε μονά ή δά επάνω στα μαύρα βουνα, δου άφες δρομά μαρνού άπ' τά χωρά σας, να τραβήσουνε τις κροάτες: σόν τραγού! Δέν τό κόβω μεθέ τό ζερονόβειό σας πός δέν είναι κροαίστικες δουίτες, αύτε:;...» Μετά την νουθεσίαν, σόρη, σ' φοράτέταιν, ά ήν τά ήξες συχαρητήρια ό ήθολόγος άστυνομικός, ποπύλασαν από τού κασόνιου κατά σφάδν διαφύρμι μίριους. Έν τέλει ό ύπαίθετος δικαστής άπεσθόθη όσπένδεν τ' κροου ένός πλάτινός εις σίση μεν τόν έαυτόν του. Και έπαυε, άπ' ό συνείσεως τό άφορητάριόν του, άνεύνησε την άπόφασιν: «Είν έντό: τρούν... άσων από σσημον ό κατηγορούμενος δέν ήθελε συλληφθή οικιακούδως και άπ' επαγγέλωας και προσεχθή ένά τον ύποφρανομένου δά άνακασθώ μετά λήτης: να προβή εις την έκπόσιν τών οικείων και συγγενών του μέχρι τεταύρου βαθμού σφούρα τ' ύδωφ. Έπαρσοθέτος άναγγέλω την πλάν ή βρύβαν μετόπιν προφωγγήν του. Δούτο άπό κροαί δέν γλυτώσε τό εφείθε κροβού! Πηγύετε και έστε τ' ό ό ή Έλληνική Έξουσία πορ νυνέτα τά άποτέλεσματα έκκαθούμα ή εις τόν ένδοξον Κλαπάδον». Τό άφορητόν έκανε κατάληξη! Κροθιέ ήθρατα: έκομει τούς πορ σσημύτους οίκοδους και συγγενείς τού Σατύρου όχι πλέον μόνον μέχρι τεταύρου άλλ' μέχρι εβδύμου και πέραν βαθμού!... Τό άπογύμα και πριν άκόμη έκπεφωρη ή ταχέσινα τελεωγραφική προφωσμία ό ένοχός, τρούμω και σούβρον υπό τό βίος προφανώς μετάνοίας, εδύφουκό ένάπου τό εκνευριστό άστυνομικό. Χωρίς άπεκφυγής άσολήθης την προζήν. Απ' παρσιόμενον τόν έβλεπεν κατάληχτω από κεφάλι: μέχρι ποδών. Ένας σαρκής! Τούρκος άνεφώνος: «Βίβί

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η αυλαία έπεσεν. Η τραγωδία έληξε! Ο Μικρασιατικός Έλληνισμός πληρώνει σκληρά τό τίμημα της μεγάλης του φιλαπατρίας τού μεγάλου του ένθουσιασμού της άνεξαντήτου προς την μητέρα Ελλάδα και άφροσύσεως του. Η Έλληνική Σμύρηνη, ή «Γκιαουρ Έσμερ» επανέρχεται και πάλιν δούλη υπό τόν επάρατον τουρκικόν ζυγόν. Είς μάτην έβανακάλισθη με την έλπίδα της άπελευθερωσεως της. Ματαιώς έπιστευσε ότι θά άπετέλει άναπόσαστον τίμημα της μίας και άδιαίρετου Ελλάδος. Από της μεσημέριας τού Σαββάτου ή αιματοβαφής ήμισέληνος κυματίζει εις την προδοθείσαν και άτιμασθείσαν άτυchon Σμύρην. Αναζίοι Κυβερνήται της Ελλάδος την επρόδωκαν! Μικροί και ταπεινοί και στείροι, τυφλωμένοι από τό πάθος και τό κορματικόν συμφέρον, δέν ήμπορουσαν να ύποφέρουν την άγλην και τό μεγαλείον και την δόξαν της Βενιζελικής Ελλάδος. Και, επί δύο ολόκληρα έτη παλαίοντες κατώρθωσαν να κρημνίσουν τό μεγαλόουρημα δεκαετών άγώνων και μόχθων τού Έλληνικού λαού. Και τά τώρα ή Μεγάλη Έλλάς, τό κράτος τών δύο Ηπείρων και πέντε θαλασσών: ΣΥΝΤΡΙΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΑΛΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΠΝΟΙ ΚΑΙ ΑΙΜΑ ΑΔΙΚΟΣΚΟΤΩΜΕΝΩΝ ΜΥΡΙΑΔΩΝ ΤΗΝ ΕΣΚΕΠΑΣΑΝ!

Ω, φρίκη! Τι άτίμοσις! Τι καταστροφή! Κύπτομεν υπό τό βάρος της συμφορας και δέν έχομεν την δύναμιν να εδρωμεν παρήγορα λόγια διά τούς άμοιρους άδελφούς Μικρασιάτας. Θρηνούμεν μόνον μαζί των. Κλαίει και θρηνηεί μαζί των ολόκληρον τό Έθνος. Κατάρα και άνάθεμα και τρισανάθεμα τούς άπαισίους νεκροθάπτας της Μεγάλης Ελλάδος. ή καπνόνηση, ή βρωμοζήη τό μοναδικόν συμφύρον της, που δαν εινα δά τίποτε άλλο από την δικαιοσίτην τού έδους. Σ' Ακρογιάλης

ΝΕΑ ΗΘΗ

Υπό τόν τίτλον τούτον άθηναίη έφημερίς γράφει: Η προτείνουσα διασκεασία. Μεγαλομυρία ή πόσιος, έκλέχεται σεις τό έλατίσμον. Η εκδούφωσις είναι μία. Τίποτε δέν μεταβλήθη από την όμην της πόσιος, που άποκεία την ζωή κατά τάς ήμέρας αύτας, και τις όπιλας πομμενυ έκεί κείτω. Δέν πρόβεται να κόμενυ ψηφολόριον τού πλήθους. Αλλ' εις την έμφάνισιν αυτήν μάς άπαθείας, εις την έμφάνισιν — δύο περί έμφρανέτας σήφικα — χωροσίον διαδέσσε: δέν εδύκατα κανες τή χωροσίονα: και τή χωροσίονα, ή οποία διαυατόν να μη ήσο τόσο πλούσια, ούτε τόσο σφραγγιστή, ούτε τόσο άνετυμμένη, άλλ' ειγε σαγμάς: έξάρουα: και σαγμάς άγνάσιος: και σαγμάς έντροπής: άν θέλετε, εις τās έθελήσεις τών διαβύσεων της. Και όμιας τούν άκόμη ό χροσίον άφθοσικοί και ό σσημύνοι εις α τέκνα των. Αλλά μόσα εις ένα άνομοστρόβιλον έκτομοισμό, μόσα εις μίαν όρμητικην άνάγκην άπυλάσεως της ζωής, μόσα εις την γενικήν παρφορσούτημ, που μεταπολιτευμό κατακλιούθη, έχρηθη φαντασί έκείνου που εις φροσινάς στήθας ήξήγησεν έναν άφορσοσίον. Η κατάπυος: ποδ μισύφρας: ομολογής συντροφής: και μισύφρας: ομολογής συντροφής: ή πηγύσινα από τό Ιερατόρον και έννοτώτερον σσημύσμημα της νυχλής. Το εδύφωρον δά την Πατριά. Την άγαπώμεν πάντως όλοι με την αυτην δύναμιν, που την άστίν θέρημν. Αλλά την άγαπώμεν κατά διαφορετικόν νευτεροστικόν τρόπον.

ΑΠ' ΤΟ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ

ΥΠΑΙΘΡΙΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ... Είς την κορυφήν τού Κλαπάδου, όπου ό στυγίαιόμενος πλάτινος Ισραήλόν τον βομβών τού ρακαυό, που προσκύνον όν μουρλο τρυά κάτοικου τού Τούρκικου σσημύομου, έκαπλωμένοι στή: όίς τών δένδρον με τις μακρούς των γενναίδες και τά μακροτέρω ταμπούκια των και φουκενίοντας μακαρίως τά γυνιά πόδια των, έκεί όπου αί Ναϊάδες, και αί Αρνώδες χροπέυον τόν Νεραϊδοχορόν υπό τόν ίχον της φλογέρας: τού Πανού, ό άστυνομικός Σταθμός της Πέτρας, ένός άνδρας έλας έκεί επάνω, σβραστός εις τούς φίλους και τρομερός εις τούς έθροδούς, όσων και ό πατοπροφίλατος Βούρ

